

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618203456
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618203456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: X. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom v O., T. XXXX/XX, o 2.698,21 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.1.2019 č.k. 11Csp/87/2018-105 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.256,53 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 1.9.2015 do zaplatenia. Povolil žalovanému splácať dlh v 90,00 eur mesačných splátkach splatných vždy k 15. dňu v mesiaci odo dňa právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa pôvodný žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 2.698,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 1.9.2015 do zaplatenia.

3. Uznesením zo dňa 20.11.2018 súd prvej inštancie pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislava, ktorej bola pohľadávka z pôvodného žalobcu postúpená.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vzal za preukázané, že dňa 28.9.2013 bola medzi právnym predchodcom a žalovaným uzavretá „Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky“. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3.000,00 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v 60 mesačných splátkach po 93,56 eur s celkovou sumou pôžičky vo výške 5.613,60 eur, s termínom konečnej splatnosti určený na deň 9/2018, priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 20,83%, RPMN vo výške 32% a ročnou úrokovou sadzbou vo výške 32%. Celkové náklady spotrebiteľa tak činili 2.613,60 eur. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.8.2015, ktorým žalobca zosplatnil úver zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky v celkovej výške 2.724,25 eur. Z prehľadu splátok mal súd za preukázané, že žalovaný doposiaľ žalobcovi uhradil sumu 1.743,47 eur.

5. Po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2 a 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. súd prvej inštancie uzavrel, že daný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru má súčasne aj formulárovú podobu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť. Z obsahu textu zmluvy vyplynula dojednaná fixná úroková sadzba vo výške 32%. Išlo v podstate o odplatu dojednanú za úver, ktorú súd považoval za dojednanú v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu za absolútne neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zo zistení súdu vyplynulo, že výška ročnej úrokovej sadzby v čase uzavretia zmluvy zistená z internetovej stránky NBS, za ktorú za obdobných podmienok banky spotrebiteľské úvery poskytovali v mesiaci september 2013 predstavovala 11,04% pre úvery s dobou fixácie úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov. Podľa názoru súdu prvej inštancie je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu takmer 200% z priemernej ceny porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalobcom požadovaná odplata - úrok za úver vo výške 32% tak spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy. Z tohto dôvodu považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.000,00 eur, z ktorej sumy žalovaný uhradil 1.743,47 eur. Žalovanému tak zostáva uhradiť zostatok rozdielu z poskytnutej istiny vo výške 1.256,53 eur. Preto žalobe v tejto časti vyhovel. Spolu s istinou zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania vychádzajúc z nar. vlády č. 87/1995 Zb. a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré stanovil za podmienok uvedených vo výroku napadnutého rozsudku.

7. V súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. umožnil žalovanému splatiť priznanú sumu v mesačných splátkach po 90,00 eur tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

8. V zostávajúcej časti z dôvodov vyššie uvedených žalobu zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaný mal v konaní väčší úspech ako žalobca, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli.

10. Proti tomuto rozsudku a to (len) voči zamietajúcemu výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. V dôvodoch odvolania vytkol súd prvej inštancie, že vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úveru je neprimeraná a je v rozpore s dobrými mravmi. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32% zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru bol zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery za obdobných podmienok bola dojednaná v súlade s § 21 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. tak ako vyplýva zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 zo stanov ku dňu 30.6.2013, ktorý činil 20,83% (priemerná hodnota RPMN). Postup podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách. Dojednaná výška odplaty v spotrebiteľskom úvere 32% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch tak ako ukladá § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, žalobca zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu za akceptovanú vo výške dojednanej danej spotrebiteľskej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci samej dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.11.2019 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 20.11.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p..

14. V prejednávanej veci niet pochyb o tom, že právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré aplikoval aj súd prvej inštancie.

15. Výška úroku závisí od dohody účastníkov zmluvy o úvere a nepodlieha žiadnemu obmedzeniu. Neprimeranou, odporujúcou dobrým mravom je však taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej dojednaní obvyklú, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru. Výška úroku z úveru 32% aj podľa názoru odvolacieho súdu v porovnaní so súdom zistenou obvyklou výškou úveru poskytovanou bankami pri obdobných úveroch s úrokovou mierou vo výške 11,04% je v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom. Takéto dojednanie o zmluvných úrokoch je aj podľa názoru odvolacieho súdu absolútne neplatné a na takéto dojednanie nemožno prihliadať (§ 3 a § 39 Občianskeho zákonníka). Správne teda súd prvej inštancie považoval danú zmluvu z tohto dôvodu za bezúčinnú.

16. Úvahy odvolateľa o tom, že výška dojednaného úroku, ktorý predstavuje zároveň aj odplatu za poskytnutie úveru je v súlade so zákonom, nemožno považovať za náležité. Žalobca sa totiž odvoláva na právnu normu, ktorá v čase uzavretia predmetného úveru nebola účinnou. Ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, na ktoré poukazuje žalobca nadobudlo účinnosť od 1.9.2014 v spojení s § 1a nar. vlády č. 87/1995 Zb., pričom daný spotrebiteľský vzťah bol založený zmluvou uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 28.9.2013. Spomínané zákonné ustanovenia o výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru a posudzovanie jej primeranosti tak nemožno na daný prípad aplikovať.

17. Pokiaľ teda súd prvej inštancie pri posudzovaní otázky primeranosti odplaty, resp. výšky dojednaného úroku na daný prípad aplikoval ust. § 39 Občianskeho zákonníka a § 3 Občianskeho zákonníka, jeho postup možno považovať za správny.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní síce žalovaný bol úspešný, avšak trovy konania mu nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).